

1883-11-01

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Østrø

Modtagersted:
Civita d' Antino

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Ludwig Kabell
Viggo Pedersen
Kim Schouw
Soffi Schouw
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 18 nr. 26 a og b

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard går på agerhønsjagt i Sverige. Han arbejder på et billede med hede-motiv - der er sandsynligvis tale om værket Hedelandskab fra Halland, 1883. Han spørger til hvad Joakim Skovgaard synes om de nøgne modeller i Italien.

TRANSSKRIFTION

Mappe 18 nr. 26, 26a, 26b.

Østrø 1. November 1883

Kjære Joakim.

Uh! Hvor er det væmmeligt længe siden jeg skrev til Dig, jeg er et bæst, men nu kommer det, for nu har jeg fået fred i sjælen, nemlig fordi vi idag har den 1ste Nov. Indtil idag har jeg nemlig benet efter en buk, når jeg var færdig med at male, jeg fik naturligvis ingen, men nu er det ikke længere lovligt at skyde nogen, og som sagt har jeg derfor fred, og tænker på hvad der sømmer sig. Tak for brev og kort, det var da rart, at der ikke var mere kludder med Bastien. Forleden havde vi klapjagt, men udbyttet var kun en hare som jeg skød; jeg bussede på en anden, det var alle de skud der faldt, men vi så da seks stykker vildt. Molin var med, han fik en buk og en rå på skudvidde, men det var ved Tilstolpe, der ventede vi ikke råvildt og derfor havde han kommet sneppehagl i bøssen og turde ikke skyde, da der var lidt langt, ærgerligt! Vi har nu 50 agerhøns og 26 snepper (2 snepper til).

-2-

Agerhønskyllingerne kreperede småningom. Nu skal jeg forbavse dig; der er nemlig nu den allerstørste udsigt til, at jeg får hede-billedet færdigt, da jeg skrev sidst og havde så store tvivl derom, var der ligesom bladene var ved at ryge, og det så ikke ud til at jeg skulde nå træerne inden det skete, da vejret dengang stadig drillede mig, men så kom der et par dage med heldigt vejr, og jeg slap lige akkurat over det vanskelige punkt, men der var heller ikke noget tilovers, jeg tror næsten jeg kan sige, at det var minutter om at gøre, og det blev da heller ikke anderledes end jeg at nok kunne have ønsket mere tid, men det gik da an, og så var der kun de ting tilbage, som holder sig længe, lyng og enebær og den slags, ikke at tale om stenene, og nu nærmeredet sig stærkt sin ende, det vil sige luften bliver nok ikke rigtig klart på stedet, men ved hjælp af et par skomager lapper, som jeg har, tænker jeg at det skal gå hjemme. Træerne bliver på det stadium, at nogle er gule, andre er grønne og atter andre gule og grønne.

-3-

3die November.

Tak for Dit sidste brevkort og for Dit brev som ligger hjemme, naturligvis også for Dine ønsker. Du er virkelig storartet nobel, at sende både her og der. Børnelivet, som Du spørger til har jeg ikke tænkt på i mange måneder, det kom omtrent lige så vidt som det i fjor, er lidt morsommere komponeret, noget lysere holdt, og lidt klarere i farven, men forresten temmelig skidt, eftersom at hovederne er skidte, men ungerne sad også skidt; nå! skidt være med det. Vi har haft forskrækkelig lidt solskind, derfor kom jeg ikke videre med det, for siden vi ved sankthansdags tiden havde fjorten smeltende dage, så har vi kun haft en enkelt solskinsdag i ny og næ, med fjorten dages mellemrum, og hvad skal det så blive til, regn har vi derimod haft i skybrud hver anden dag, så at Østrø har været ved at blive skyllet bort, jeg er for resten meget fornøjet med vejret, da det har ladet mig komme så vidt med hdebilledet. Det er 2 ¾ alen tror jeg nok i alt fald omtrent, hvor højt det ved jeg ikke. Dit motiv lyder pænt nok, bare Du kan nå så stort et billede, jeg kunde da ikke.

-4-

Du må naturligvis give familien i Civita en kraftig og varm hilsen, og sige at jeg håber at gøre deres personlige bekendtskab. At rejse til Tunis kan jeg meget bedre forstå end at rejse til Bretagne, der måtte vist være morsomme ting at få fat i, med det folkeliv der formodentlig er, men det andet, uh! jeg gad da ikke røre en pensel der, hvor hvert et træ naturligvis er malet millioner af gange af det osean af malere som der skulper. Jeg har ikke set den skandinaviske udstilling, og kender lige så lidt til Kabells billede som Du, nemlig kun fra den katalog Du sendt her op, så jeg må tie til Dit spørgsmål. Det er sandt, da jeg kom hjem fra Paris og Holland, havde Schwartz fat i mig i det håb at hole tegninger til kunstforeningen, da han tænkte at jeg havde tegnet noget på rejsen, men den smugle jeg havde kunde der ikke være tale om, jeg vilde heller ikke at derved. Kock har også tidligere spurgt om tegninger, de vil gerne have sådan små gevinster for at få flere, så dersom Du ville tegne passende ting i Italien så kan

Mappe 18 nr. 26a

Du vist få dem solgt der, jeg ved ikke om det skal være akvareller, men det tror jeg slet ikke er nødvendigt.

Du vilde gøre mig en stor tjeneste, ved at skrive hvad Du synes om de nøgne modeller i Italien, dersom Du ellers har set nogle, for det er den sag der interesserer mig, Du har aldrig skrevet om Du har malt nogen, så jeg tænker nej, jeg synes Du skulde gøre det, men Du derom.

4de Nov. Nu kommer jeg ned fra en eftermiddagste som gjorde godt i det klamme vejr, ungerne slubrer ved sådan en lejlighed den ene kop varmt vand med fløde i i sig efter den anden, og finder at det er en stor delikatesse, så kommer den sædvanlige aften ceremoni, at der bliver bredet et tykt tæppe ud på gulvet til den at mase på når Konse så kommer med på tæppet så ligger han hele tiden og hugger sine hæle sådan i gulvet, så at det dundrer i hele huset, og jeg får ganske ondt i mine hæle af at se derpå. Jeg foreslog Fia og Kim at jeg skulde hilse Dig fra dem, Fia var lidt sjenert derved, men indvilligede dog, Kim derimod greb ideen med begejstring. Tante tænker, som Du måske kan tænke, på at skrive til Dig. Jeg har lavet en lille radering fra fyrskoven, det er kun sådan en lille [?], og der må gøres mere ved den når jeg kommer hjem, hvor jeg har bedre aparater, det er det meste der kom ud af de store planer om at radere efter naturen i sommer, jeg tegnede for resten en større plade næsten færdig, det var kvarnen inde fra gården, men den kasserede jeg uden at se den. Mit lille billede nede fra kvarnen, som jeg malede på ifjor, og vilde gjort færdig i år, har jeg kun rørt lidt ved, derimod malte jeg videre på det fra i forfjor, og forandrede det til eftermiddag, meget bedre, det var sjældent den slags vejr, så jeg blev ikke færdig, men det jeg fik gjort, blev slet ikke tovligt, det var nu så heldigt, at der i år lå en mængde tømmer, og det gjorde god virkning på det. Onkel Kristian skriver at han ikke kan begribe, hvor nogle billeder Du har sendt bliver af, i næste uge der begynder med den 11te, bliver det da nok til noget med min hjemrejse tænker jeg. Hils Viggo og lev vel, jeg kommer skam ikke til Jer til vinter, for jeg har ikke i sinde at overtale Ludvig dertil, og jeg tænker heller ikke han mig. Din broder
Dersom jeg gik op og spurgte om jeg skulde hilse Dig fik jeg sikkert et bekræftende svar.

Mappe 18 nr. 26b

Jeg er kommet til at brænde et stort hul i Din malerparaply; jeg vilde gerne lade den betrække, dersom den var det værd, men det synes jeg ikke den er, jeg foreslår at Du køber en ny, dersom Du ikke allerede har gjort det, og at jeg så betaler en passende del deraf, imod at få Din gamle paraplystok, da jeg mangler en til min paraply.

OMTALTE VÆRKER

Niels Skovgaard: Hedelandskab fra Halland, 1883. Nasjonalmuseet for kunst, arkitektur og design, Billedkunstsamlingene, Inv.nr: NG.M.00565

Står de 3 g. ved
Sønderskovskoldestedene. Skovst. 6. 1. November 1883.

Bevart Gidsjønens forprædelse af billedet af
Højre Joakim. udstillingen.

Uhh! hvor det er væmmelig længe siden jeg
skrev til Dig, jeg er et best, men nu
kommer det, for nu har jeg fået fred
i sjelen, nemlig fordi vi idag har den
1ste Nov. indtil ~~igår~~ idag har jeg nemlig benet
ud efter en buk, når jeg var færdig med
at male, jeg fik naturligvis ingen, men
nu er det ikke længer lovligt at skyde
noget, og som sagt har jeg derfor fred,
og tænker på hvad der kommer sig. Tøse
for brev og kort, det var da rart, at der
ikke var mere kladder med Pastien. Fortælle
harde vi klapjagt, men udlyttet var kun
en hare som jeg skød; jeg passede på en
anden, det var alle de skud der faldt, men
vi så dog ikke stygt blev vildt. Malin
var med, han fik en buk og en ræv på
Skudvilde, men det var ved Tilstolpe, og
der ventede vi ikke rævildt, og derfor
havde han kommet sneppehaag i Østsen
og turde ikke skyde, da det var lidt langt,
ørgenligt! Vi har nu 50 agerlunde og 26
(to snipper til) snipper.

Agterblikspællingens koregriske bemærkning.
(Vi skal på forbrænding, der er nemlig, den
aller største adskillighed, at jeg får hændelsen
færdigt, da jeg skrev sidst og havde så
store tvivl derom, var det ligesom blakket
var ved at ryge, og det så ikke ud til at
jeg skulde nå ~~træne~~ inden det skete, da
vejet dengang stadig var blakket, men da
kom der et par dage med helstet vejr,
og jeg slap lige akkurat over det vanskelige
punkt, men det var heller ikke noget
fløvt, jeg tror næsten at jeg kan sige, at
det var minnet om at gøre, og det blev
da heller ikke anderledes end at jeg nok
kunde have ønsket mere tid, men det
gik da an, og så var der kun de ting
tilbage, som holder sig, fange, løbe og
enbar og den slags, ^{ikke at tale om} og ~~der~~ stene, og
nu mærker det sig stærkt der end, det
vil sige, heften bliver nok ikke rigtig
klant på stedet, men ved hjælp af
et par stene, ^{der} ligger på, at
det skal gå ligesom. Træne blev på det
stadium, at nogle er gule, andre grønne og
at der andre gule og grønne.)

Idi det. Tak for det sidste brev og for det
brev som ligger ligesom. Du er virkelig det
arlet mobil, at sende både her og der. (Der
livet, som Du spørger til, har jeg ikke tænkt
på i mange måneder, det blev ondt lig
så vidt som det igger, er lidt mottomme
komponeret, meget tynde holdt og lidt
kelasse, færdig, men forresten temmelig
skidt, eftersom at hovedene er skitte,
men ingsom ved også skidt, No' skide
være med det. Vi har haft forresten
lidt solskin, derfor kan jeg ikke videre
med det, for siden vi var ~~stødt~~
sædeltandsdage tiden havde fjorten smukke
dage, så har vi kun haft en enkelt
solskinsdag, i mig og nu med fjorten dages
mellummen, og hvad skal det så blive
til, regn har vi dermed haft i Skjebne
brev ander dag, så at Færdig har været
ud at blive skiltet bort, jeg er forresten
meget forstjet med vejr, da det har læst
mig komme så vidt med ludebillest.
Det er 2 1/2 alen tror jeg nok, ialtfald antaget
brev højt, det er ved jeg ikke. Dit mest tyde
punkt nok kan Du kan må de stort et billede,
jeg kunde da ikke.

Du vist på den solgt der, jeg ved ikke
om det skal være aberaveller, men det
tror jeg slet ikke er nødvendigt.

Du vil gøre mig en stor tjeneste, ved at
skrive, hvad Du synes om de nægne modeller
i Italien, dersom Du ellers har set noget
for det er den sag der interesserer mig,
har aldrig skrevet om Du har malt
noget, så jeg tænker mig, jeg synes Du
skulde gøre det, men Du derom.

7de Nov. Nu kommer jeg ned fra en eftermiddags-
te, som gjorde godt i dette kalamme vejr, unge
slabret ved sådan en lighed den ene kop varmt
vand med fløde i sig efter den anden, og finder
at det er en stor delikatesse, så kommer
den sædvanlige aften ceremoni, at der
bliver bredt et tykt tæppe ud på gulvet
til den at mase på, når Konse så kommer
med på tæppet så ligger han hele tiden og
bugger sine hale sådan i gulvet, så at det
dunderer i hele huset, og jeg får ganske ondt
i mine hænder ved at se derpå. Jeg foreslog
Fia og Kim at jeg skulde hilse Dig fra dem,
Fia var lidt spint derud, men indvilligede
dog, Kim derimod greb idén med begejstring.

Derwent

Tante tænker, som Du måske kan tænke, på at
skrive til Dig. (Jeg har lavet en lille
radering fra fyrstikoven, det er kun sådan
en lille nettit, og der må gøres mere ved
den når jeg kommer hjem, hvor jeg har bedre
aparat, det er det eneste der kom ud af
de store planer om at radere efter naturen.
Dummer, jeg tegnede først en større
plade næsten færdig, det var kværnen inde
fra gården, men den kastede jeg uden at
atse den. Mit lille billede med fra kværnen
som jeg malede på ifjor, og vilde gjort færdigt i år.
Har jeg ^{tenn} ~~stort~~ ^{lidt ved} dermod malte jeg videre på
det fra ifjor, og forandrede det til eftermiddag,
meget bedre, det var sjældent den slags vejr,
så jeg blev ikke færdig, men det jeg fik gjort,
blev slet ikke tomt, det var nu så heldigt,
at der var så en mængde træer, og det gjorde
god virkning på det.) Onkel Kristian skriver
at han ikke kan begribe, hvor nogle billeder,
Du har sendt, bliver af. I næste uge (der begynder
med den 11te, bliver det da nok til noget med
min bjergvejse tænker jeg. Hals Viggo og liv
vel, jeg kommer skam ikke til Is til vinter, for
jeg har ikke i sinde at overtale Ludvig, ^{det vil} og jeg
tænker heller ikke han mig. Din bodder

Derwent
jeg
gode
op
og
skrive
om
jeg
skriver
hjem,
Mit
jeg
ganske
altid
af
skriver

Jeg er kommet til at brænde et stort hul i Din
malernaple; jeg vilde gerne lade den betrodde
dersom den var det værd, men det synes jeg ikke
den er, ~~er det~~ jeg foreslår at Du køber en ny,
dersom Du ikke allerede har gjort det, og at jeg
da betaler en passende del deraf, imod at
Du får Din gamle paraplystole, da jeg mangler
en til min paraply.

